

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/14077 en 07/14075 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 20 april 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 mei 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grieven 1 en 3, in hun onderlinge samenhang gelezen, klaagt appellante – samengevat weergegeven – dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) voor haar geen relevante wijziging van het recht is, heeft miskend dat dit artikel lidstaten een nieuwe samenwerkingsplicht oplegt op grond waarvan de staatssecretaris gehouden is in haar geval een taalanalyse te laten verrichten.

2.1.1. Zoals de Afdeling meermalen heeft overwogen (recent in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; JV 2007/263) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn luidt als volgt: "De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen".

2.1.3. Voor zover dit artikellid al een direct toepasbare norm zou inhouden, bestaat geen grond voor het oordeel dat de hierin opgenomen samenwerkingsplicht verder strekt dan dat de vreemdeling in de gelegenheid wordt gesteld om elementen ter staving van zijn asielverzoek in te dienen en de staatssecretaris, na te hebben gezien in hoeverre deze elementen relevant zijn en aanleiding geven dit verzoek in te willigen, het resultaat van de beoordeling daarvan, voordat een beslissing wordt genomen, mededeelt aan de vreemdeling, zodat deze de mogelijkheid heeft eventuele gebreken te herstellen.

Nu voorts uit dit artikellid, evenals uit artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), volgt dat de verzoeker zijn asielverzoek dient te staven met elementen, bestaat geen grond voor het oordeel dat, indien, zoals in het onderhavige geval, dit niet of onvoldoende, is gebeurd en daardoor twijfel is gerezen aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit, de staatssecretaris gehouden zou zijn de vreemdeling tegemoet te komen door een taalanalyse te laten verrichten. Er is derhalve geen sprake van een voor appellante relevante wijziging van het recht.

De grief faalt.

2.2. Hetgeen in grief 2 is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. H.G. Sevenster, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

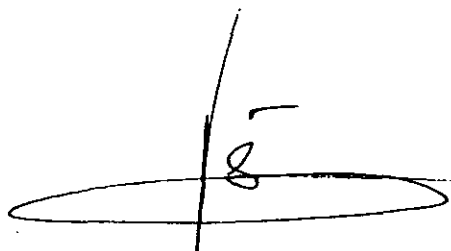
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

348-506.

Verzonden: 12 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/14077 (verzoek)
AWB 07/14075 (beroep)

Datum uitspraak: 20 april 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Liberiaanse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde mr. W.A. Venema,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 26 maart 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekster heeft daartegen op 30 maart 2007 beroep ingesteld. Verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 30 maart 2007 heeft verzoekster verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 april 2007. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Verheijen.

Registratienummers: AWB 07/14077 (verzoek) en 07/14075 (beroep) 2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 20 oktober 2004 heeft verzoekster een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 20 juni 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 28 juli 2006 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5. Verzoekster doet een beroep op artikel 4, eerste lid en derde lid, sub b en c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Verzoekster meent dat zij ingevolge deze bepaling thans recht heeft op een taalanalyse om haar nationaliteit aannemelijk te maken. Tevens stelt verzoekster zich op het standpunt dat verweerder een nieuw voornemen had dienen uit te brengen, nu hij in het (eerste) voornemen ten onrechte in gaat op artikel 15c van de Definitierichtlijn in plaats van op artikel 4 van de Definitierichtlijn, waar verzoekster zich op beroept. Tot slot heeft verzoekster bij gronden die op 10 april 2007 zijn ingediend een 'Certificate of Nationality' van de Consul van de ambassade van Liberia te Brussel, gedateerd 3 april 2007, overgelegd.

6. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb afgewezen onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure.

7. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder niet gehouden was een nieuw voornemen uit te brengen, zoals door verzoekster is betoogt, nu niet is gebleken van feiten of omstandigheden die na het uitreiken of toezenden van het voornemen bekend werden dan wel van feiten of omstandigheden die reeds bekend waren maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen, en die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn, zoals bedoeld in artikel 3.119 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000. Verweerder heeft in het voornemen abusievelijk geschreven over artikel 15 van de Definitierichtlijn in plaats van over artikel 4 van de Definitierichtlijn waar verzoekster zich op beroept. Dit is echter geen nieuw feit dat anders wordt beoordeeld of gewogen. Derhalve is de

Registratienummers: AWB 07/14077 (verzoek) en 07/14075 (beroep) 3

voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder niet gehouden was een nieuw voornemen uit te brengen.

8. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw-gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

9. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) ziet die bepaling niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f van de Vw 2000.

10. Uit het vorenoverwogene volgt dat eerst dient te worden getoetst of sprake is van nieuw recht in die zin dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit ander recht gold dan ten tijde van de eerdere besluit van 20 juni 2005. Vervolgens is aan de orde de vraag of sprake is van een voor verzoekster relevante wijziging van het recht. Eerst wanneer is vastgesteld dat dit niet het geval is, is aan de orde de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

11. Met betrekking tot verzoeksters aanspraak op een beoordeling van haar aanvraag met in achtneming van artikel 4, eerste lid en derde lid, sub b en c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De implementatietermijn van de Definitierichtlijn is op 10 oktober 2006 verstreken. De voorzieningenrechter is van oordeel dat artikel 4 van de Definitierichtlijn een bepaling is die rechtstreekse werking heeft nu het een bepaling betreft die naar zijn aard direct toepasbaar is, zonder nadere uitwerking door de lidstaat.

12. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt, nu terzake van artikel 4 van de Definitierichtlijn nog geen vaste jurisprudentie is gevormd, niet uit te sluiten dat er sprake is van een wijziging van de Vw 2000 en de Vreemdelingencirculaire 2000, op basis waarvan getoetst is in het eerdere besluit van verweerder.

Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoekster *relevante* wijziging van het recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag op voorhand ontkennend nu het beroep van verzoekster zich toespitst op de vraag of verweerder in het kader van artikel 4 van de Definitierichtlijn gehouden was verzoekster aan een taalanalyse te onderwerpen. Reeds in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Den Bosch van 30 mei 2006, in rechtsoverweging 11 is overwogen dat "(...) *het niet waarschijnlijk is dat door middel van een taalanalyse (eenduidig) kan worden achterhaald tot welke spraakgemeenschap eiseres behoort, laat staan van welke nationaliteit zij is.*" Dit oordeel is thans niet anders, waardoor er op voorhand in het onderhavige geval geen sprake is van een relevante wijziging van het recht voor verzoekster.

13. Ter beoordeling staat derhalve of verzoekster aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen

Registratienummers: AWB 07/14077 (verzoek) en 07/14075 (beroep) 4

van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

14. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt heeft gesteld dat de gronden die verzoeker ten grondslag legt aan haar huidige aanvraag niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit van verweerder en de motivering waarop dit berust.

15. Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de voorzieningenrechter bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Ingevolge het tweede lid wordt met feiten en omstandigheden bedoeld in het eerste lid, alleen rekening gehouden, indien deze voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33 van de Vw 2000, relevant kunnen zijn. De rechtbank ziet gelet op het voorgaande geen aanleiding het '*Certificate of Nationality*' van de Consul van de ambassade van Liberia te Brussel, gedateerd 3 april 2007 bij zijn beoordeling te betrekken. Nu gesteld noch gebleken is dat een soortgelijk document niet eerder overgelegd had kunnen worden, kan het thans niet aangemerkt worden als een nieuw feit of nieuwe omstandigheid dat kan afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dit berust. Overigens is de voorzieningenrechter ook van oordeel dat het document inhoudelijk geen bewijskracht heeft nu in het algemeen ambtsbericht van Liberia van de Minister van Buitenlandse zaken, van 12 mei 2006 is opgenomen dat Liberiaanse ambassades en consulaten geen bevoegdheid hebben om certificaten of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan.

16. Het voorgaande in aanmerking genomen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

17. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 07/14077 (verzoek) en 07/14075 (beroep) 5

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 20 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. B. Kordelaar als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

20 APR 2007

Voor fotocopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

W.A. VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGECOMEN	
27 APR 2007 ✓	
ZAK	2007-3043-1
ADJ.	
RECHTER	

Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van
de Raad van State

1520-A

Appellante is wonende te aan de
deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18 op het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart door haar bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als haar gemachtigde op te treden.

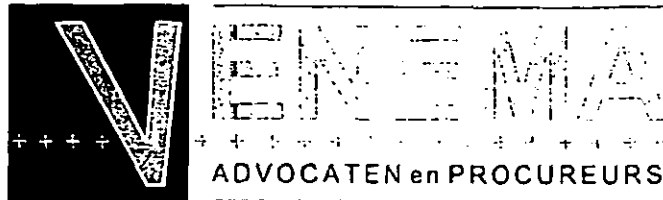
1. Op 26 maart 2007 heeft appellante te Ter Apel een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 ingediend.
2. Bij beschikking van 30 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie voornoemde aanvraag afgewezen.
3. Op 30 maart 2007 heeft appellante van voornoemde beschikking beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
4. Bij uitspraak van 20 april 2007 heeft de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, het ingestelde beroep ongegrond verklaard.
5. Appellante kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve zij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.
6. Appellante voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Grief 1

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 12 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt, nu terzake van artikel 4 van de

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

2

Definitierichtlijn nog geen vaste jurisprudentie is gevormd, niet uit te sluiten dat er sprake is van een wijziging van de Vw 2000 en de Vreemdelingencirculaire 2000, op basis waarvan getoetst is in het eerdere besluit van verweerder.

Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoekster relevante wijziging van het recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag op voorhand ontkennend nu het beroep van verzoekster zich toespitst op de vraag of verweerder in het kader van artikel 4 van de Definitierichtlijn gehouden was verzoekster aan een taalanalyse te onderwerpen. Reeds in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Den Bosch van 30 mei 2006, in rechtsoverweging 11 is overwogen dat "(...) het niet waarschijnlijk is dat door middel van een taalanalyse (eenduidig) kan worden achterhaald tot welke spraakgemeenschap eiseres behoort, laat staan van welke nationaliteit zij is." Dit oordeel is thans niet anders, waardoor er op voorhand in het onderhavige geval geen sprake is van een relevante wijziging van het recht voor verzoekster."

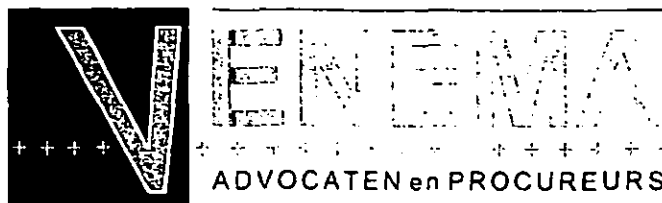
Appellante kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Voorzieningenrechter de vraag of middels een taalanalyse achterhaald kan worden tot welke spraakgemeenschap appellante behoort niet beoordeeld heeft met inachtneming van de criteria die in artikel 4 van de Definitierichtlijn zijn neergelegd. In ieder geval blijkt uit de aangevochten uitspraak niet dat de Voorzieningenrechter dat gedaan heeft. Voorts heeft de Voorzieningenrechter miskend dat op grond van artikel 4 van de Definitierichtlijn de Lidstaat verplicht is een asielzoeker in de gelegenheid te stellen nader bewijs van zijn stellingen te leveren, zijnde een verplichting die voorheen niet in een wettelijke regel was vastgelegd. Het moet voorts in strijd met dit artikel van de Definitierichtlijn geacht worden dat aan het oordeel van de Lidstaat, waarvan de rechter deel uit maakt, wordt overgelaten of het door de asielzoeker aangeboden nader bewijs dan wel het verzoek over te gaan tot een bepaald onderzoek, zoals het afnemen van een taalanalyse, zinvol kan zijn.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 15 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de voorzieningenrechter bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt ver-

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

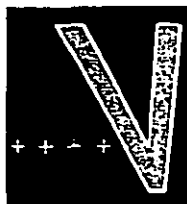

3

traagd. Ingevolge het tweede lid wordt met feiten en omstandigheden bedoeld in het eerste lid, alleen rekening gehouden, indien deze voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoel in de artikelen 28 en 33 van de Vw 2000, relevant kunnen zijn. De rechtbank ziet gelet op het voorgaande geen aanleiding het 'Certificate of Nationality' van de Consul van de ambassade van Liberia te Brussel, gedateerd 3 april 2007 bij zijn beoordeling te betrekken. Nu gesteld noch gebleken is dat een soortgelijk document niet eerder overgelegd had kunnen worden, kan het thans niet aangemerkt worden als een nieuw feit of nieuwe omstandigheid dat kan afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dit berust. Overigens is de voorzieningenrechter ook van oordeel dat het document inhoudelijk geen bewijskracht heeft nu in het algemeen ambtsbericht van Liberia van de Minister van Buitenlandse zaken, van 12 mei 2006 is opgenomen dat Liberiaanse ambassades en consulaten geen bevoegdheid hebben om certificaten of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan."

Appellante kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Voorzieningenrechter heeft miskend dat appellante op grond van artikel 4 van de Definitierichtlijn wel in de gelegenheid gesteld moet worden om bewijs van haar stellingen, zoals haar Liberiaanse nationaliteit, aan te tonen. Dit geldt in het bijzonder omdat appellante in het gehoor nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangekondigd dat zij nader bewijs aangaande haar Liberiaanse nationaliteit wenst leveren, in welk verband zij verklaard heeft dat door middel van getuigen te kunnen doen. Daarnaast heeft appellante in de zienswijze vermeld dat zij door middel van een taalanalyse haar herkomst uit Liberia, dan wel haar langdurig verblijf in Ivoorkust kan aantonen. Op deze grond was verweerder dan ook gehouden de beslissing op de asielaanvraag van appellante aan te houden voor een redelijke termijn teneinde appellante in de gelegenheid te stellen het aangeboden nader bewijs te kunnen verkrijgen. De Voorzieningenrechter heeft blijkens dit deel van de aangevochten uitspraak voorts miskend dat op grond van artikel 94 van de Grondwet artikel 83 van de Vreemdelingenwet 2000 buiten toepassing moet blijven omdat dat artikel in strijd met artikel 4 van de Definitierichtlijn geacht moet worden. Artikel 83 van de Vreemdelingenwet 2000 bevat immers een beperking op de mogelijkheid om in een asielprocedure bewijs dan wel nader bewijs te leveren die artikel 4 van de Definitierichtlijn niet kent.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

W.A. VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

4

Grief 3

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 16 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Het voorgaande in aanmerking genomen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen."

Appellante kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat blijkens de eerste grief verweerder op grond van artikel 4 van de Definitie-richtlijn appellante door middel van een taalanalyse in staat had moeten stellen om haar herkomst uit Liberia dan wel haar langdurige verblijf in Ivoorkust aan te tonen.

REDENEN waarom appellante zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek:

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, van 20 april 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikking van 30 maart 2007 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellante in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 27 april 2007

Gemachtigde